

Kemiingeniøren i fremtiden?

Szabo, Peter

Published in:
Dansk Kemi

Publication date:
2004

Document Version
Publisher's PDF, also known as Version of record

[Link back to DTU Orbit](#)

Citation (APA):
Szabo, P. (2004). Kemiingeniøren i fremtiden? *Dansk Kemi*, 85(10), 6.

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Kemiingeniøren i fremtiden?

Da jeg i 1986 startede som stud.polyt. ved Danmarks Tekniske Højskole, var det indledende valg meget enkelt. Man kunne vælge mellem de fire klassiske retninger: Bygning, Elektro, Maskin og Kemi. Mit valg faldt på kemiingeniørstudiet. Det har jeg ikke fortrudt. Efter optagelsen fik jeg DTH's studiehåndbog udleveret. Dette digre værk var som en åbenbaring med næsten frit valg blandt alle DTH's ca. 500 kurser. For mig var (og er) dette en virkelig attraktion ved civilingeniørstudiet. Med lidt planlægning kan den engagerede studerende sammensætte en uddannelse helt efter egne interesser, forudsat at det obligatoriske »kernestof« bliver gennemført. Man kan gennemføre et sammenhængende studium og alligevel have muligheden for at opnå en betydelig ekspertise på et sekundært område. Et klassisk eksempel er en specialisering i teknisk kemi kombineret med organisk kemi. Et andet eksempel kunne være polymere materialer kombineret med mikrobiologi; en nyttig kombination inden for medikoteknologi.

I dag er markedet for videregående uddannelser væsentlig anderledes end for 18 år siden. Der er flere udbydere af kemiingeniøruddannelser med deraf følgende større konkurrence om de potentielle studerende. Der foregår løbende en markedsføring af nye ingeniøruddannelser med attraktive og aktuelle betegnelser. Der er nu adskillige uddannelser, som tidligere kunne være dækket af betegnelsen »kemiingeniør«. Princippet kendes fra industrien, hvor (næsten) identiske produkter markedsføres forskelligt med øget salg til følge. Et sådant princip bør dog ikke overdrives, når det drejer sig om uddannelse af unge mennesker. En vare i supermarkedet har en begrænset holdbarhed og er derfor hurtigt glemt, hvorimod en uddannelse gerne skulle have en (aner)kendt kvalitet, også mange år efter sidste eksamen. Hvor den gamle model betød, at »Vi er alle forskellige, men dog kemiingeniører«, fornemmer jeg i dag, at trenden går i retning af, »Vi er forskellige og har intet til fælles«. Der ligger derfor en betydelig udfordring i at få flere til at føle sig som en del af et »kemiingeniør«-fællesskab på trods af en specialisering uden betegnelsen kemi.

Jeg synes derfor, det er vigtigt at fremhæve, at de mest spændende uddannelsesmuligheder ikke nødvendigvis står nævnt i Den Koordinerede Tilmelding. At vælge »Kemi og teknologi« eller »Bioteknologi« (på DTU) er blot et udgangspunkt. Det er, efter min mening, den fælles solide basis samt de rige muligheder for at tilføje en eller flere tværfaglige specialiseringer, som gør civilingeniørstudiet til en af de mest brugbare og langtidsholdbare uddannelser. Så med en lettere omskrivning af ovenstående titel vil jeg konkludere, at også fremtiden er kemiingeniørens.

Peter Szabo

Formand, Kemiingeniørgruppen